

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobkyně: **Vodovody a kanalizace Havlíčkův Brod a.s.**
sídlem Žižkova 832, 580 01 Havlíčkův Brod
zastoupená advokátem JUDr. Ondřejem Málkem
sídlem Horní 6, 580 01 Havlíčkův Brod

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti: **PEVAK Pelhřimov, družstvo**
sídlem Masarykovo náměstí 1, 393 01 Pelhřimov
zastoupené advokátem Mgr. Lukášem Rothanzlem
sídlem Teplého 2786, 530 02 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2021, č. j. 081393/2021/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Vlašim, odboru životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“) ze dne 17. 5. 2021, č. j. ZIP 94618/2020 VoJ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím vodoprávní úřad vydal osobě zúčastněné na řízení (dále jen „osoba zúčastněná“):

- A. společné povolení podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 312/2019 Sb. (dále jen „stavební zákon“) a § 15 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 312/2019 Sb. (dále jen „vodní zákon“) na stavební záměr vodního díla *Hulice – čerpací stanice PEVAK* (dále jen „stavba“), s uvedením 24 konkrétních podmínek pro umístění a provedení stavby;
- B. povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 5 vodního zákona spočívající ve vypouštění výtlačného řadu a armatur v čerpací stanici, ke kterému bude sloužit odpadní potrubí natažené do výtokového objektu s koncovou zpětnou klapkou – výtokem do usazovací nádrže Rýzmburk, s uvedením 4 podmínek pro nakládání s vodami;
- C. povolení ke stavební činnosti v ochranném pásmu stávajícího vodovodního potrubí ve vlastnictví žalobkyně podle § 23 odst. 6 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“), s uvedením 12 podmínek omezujících způsob provádění stavební činnosti.

(popsaný způsob členění výroku prvostupňového rozhodnutí na části A až C odpovídá označení použitému vodoprávním úřadem – pozn. soudu)

2. Žalobkyně v žalobě předepisuje, že je vlastníkem a provozovatelem vodovodního potrubí a čerpací stanice, která zásobuje pitnou vodou prakticky celý okres Havlíčkův Brod a která představuje stavbu zásadního významu pro zajištění bezpečnosti dodávek pitné vody. Možnost oprav tohoto přes 30 let starého vodovodního potrubí, za jehož bezpečné fungování nese žalobkyně zodpovědnost, však bude v důsledku povolované stavby výrazně omezena. Povolovaná stavba je totiž navržena tak, že se bude s žalobkyní vlastněným vodovodním potrubím křížit a zasahovat do jeho ochranného pásma. Potřebnou ochranu tohoto vodovodního potrubí však správní orgány dostatečně nezajistily, jelikož ani nezjistily, kde se předmětné potrubí nachází. Podle žalobkyně je pravděpodobné, že vodovodní potrubí o průměrech 60 cm a 120 cm jsou uložena v betonové konstrukci, což bude mít velký vliv na způsob provedení křížení s povoleným stavebním záměrem osoby zúčastněné.
3. Žalobkyně dále namítá, že projektová dokumentace k povolované stavbě nesplňuje požadavky přílohy č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 405/2017 Sb. (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“), neboť neobsahuje výkres stávajících a navrhovaných ochranných a bezpečnostních pásem. Předložená dokumentace tak neumožňuje vyhodnotit rizika povolované stavby pro její vodovodní potrubí. Navíc jasné

neupravuje způsob křížení povolované stavby a jejího vodovodního potrubí, a proto nelze posoudit, zda a jakým způsobem bude omezena možnost jeho opravy.

4. Žalobkyně rovněž namítá, že kvůli nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu se nemohla k povolované stavbě řádně vyjádřit. V této souvislosti upozorňuje na závěr vodoprávního úřadu na str. 6 prvostupňového rozhodnutí, že není možné zaručit ani ověřit, zda se nové přívodní potrubí bude nacházet pod všemi sítěmi. Za této situace dle žalobkyně nemělo být prvostupňové rozhodnutí vůbec vydáno. Žalobkyně považuje za nezákonný též závěr žalovaného, podle kterého byl tento nedostatek ve skutkových zjištěních překlenut výrokem C prvostupňového rozhodnutí, jímž byly stanoveny podmínky stavební činnosti v ochranném pásmu stávajícího vodovodního potrubí. Právní předpisy totiž takovou možnost řešení dle žalobkyně neupravují.
5. Žalobkyně dále namítá, že výrok C prvostupňového rozhodnutí není v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „správní řád“) řádně odůvodněn. V tomto rozsahu považuje žalobkyně prvostupňové rozhodnutí za nepřezkoumatelné, jelikož vodoprávní úřad nijak nevysvětlil své úvahy při hodnocení podkladů rozhodnutí a neposkytl výklad příslušných právních předpisů. Odůvodnění zásahu do ochranného pásma vodovodního potrubí žalobkyně považuje za obzvlášť důležité, neboť vodoprávní úřad měl přihlídnout k nutnosti zásobování obyvatel pitnou vodou stávajícím vodovodním potrubím, jakož i k důležitosti povolované stavby, která dle jejího názoru „*vlastně není vůbec potřeba*“. Výstavbou nové čerpací stanice se totiž podle žalobkyně nezvýší spolehlivost stávajícího zásobování obyvatelstva pitnou vodou, které je v projektovaném rozsahu již přes 30 let zajištěno z její čerpací stanice.

II. Vyjádření žalovaného, osoby zúčastněné a replika žalobkyně

6. Žalovaný považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě rekapituluje nosné důvody napadeného rozhodnutí, na nichž setrvává. Nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že není zajištěna dostatečná ochrana stávajícího vodovodu a čerpací stanice. Odkazuje přitom na podmínky pro provádění stavebních prací v ochranném pásmu žalobkynina vodovodu. Pokud jde o námitku týkající se neúplnosti dokumentace stavby, žalovaný upozorňuje, že žalobkyně ani přes výzvu vodoprávního úřadu neposkytla potřebnou součinnost, když nepředložila geodetické zaměření stávajícího vodovodu, a proto nelze tento nedostatek dokumentace klást k tíži osoby zúčastněné. Absence přesného vykreslení trasy stávajícího vodovodu a jeho ochranného pásma navíc byla dle žalovaného překlenuta stanovením omezujících podmínek při provádění stavebních prací v ochranném pásmu vodovodu. Žalovaný dále podotýká, že povolovaná stavba žalobkyni nijak neomezuje v možnosti rekonstrukce stávajícího vodovodu.
7. Osoba zúčastněná se žalobou rovněž nesouhlasí. Namítá, že žalobkyně od počátku brojí proti povolované stavbě především kvůli vlastním ekonomickým zájmům. Žalobní argumentaci považuje osoba zúčastněná za účelovou, neboť to byla právě žalobkyně, kdo odmítl v průběhu správního řízení poskytnout součinnost při provedení kontrolních výkopů za účelem detailního zmapování stávajícího vedení vodovodu. Osoba zúčastněná dále uvádí, že ochrana stávající technické infrastruktury je dostatečně zajištěna omezujícími podmínkami pro provádění stavebních prací. Odůvodnění výroku C dle osoby zúčastněné zcela odpovídá § 23 odst. 6 zákona o vodovodech a kanalizacích. Na podporu své argumentace, že dokumentace stavby byla úplná, osoba zúčastněná odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 22. 2. 2017, č. j. 9 As 175/2016 - 50.

Tvrzení žalobkyně, že provedením stavby dojde ke snížení bezpečnosti dodávek pitné vody, považuje osoba zúčastněná za ryzí spekulaci.

8. Žalobkyně v replice opakovaně zdůrazňuje, že napadené ani prvostupňové rozhodnutí nijak neřeší způsob křížení povolované stavby a stávajícího vodovodu a nestanovuje žádné minimální odstupové vzdálenosti. Žalobkyně dále uvádí, že osoba zúčastněná měla možnost zjistit přesné vedení stávajícího vodovodu provedením průzkumných zemních prací, čehož však nevyužila. Odmítá, že by v průběhu správního řízení neposkytovala potřebnou součinnost, přičemž upozorňuje, že sama požadovanými podklady nedisponuje, jelikož jí je po výstavbě vodovodu v devadesátých letech nikdo nepředal. Dokumentace k vodovodu však mohla být zcela nezávisle na její činnosti dohledatelná ve státním archivu, případně mohla být vyžádána od společnosti VODA Želivka, a.s. (dále jen „VODA Želivka“), na jejíž vodojem bude povolovaná stavba napojena. Žalobkyně závěrem podotýká, že finanční náročnost případné opravy stávajícího vodovodu se křížením s povolovanou stavbou výrazně navýší (např. nebude možné použít na výkopové práce těžkou techniku).

III. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

9. Na základě žádosti osoby zúčastněné bylo u vodoprávního úřad zahájeno řízení o vydání společného povolení na stavbu vodního díla *Hulice – čerpací stanice PEVAK*. Stavba určená k zásobování oblastí Pelhřimova a Humpolce vodou měla spočívat zejména ve vybudování čerpací stanice, nového síťového vedení a armaturních šachet. Podle projektové dokumentace (body 1.7 a 2.1.4 souhrnné technické zprávy) se v lokalitě stavby nacházejí trubní a kabelová vedení, která nejsou polohově a především výškově zcela přesně zaměřena. V místě předpokládaného křížení proto bylo navrženo zhotovení kopaných sond, na jejichž základě se pomocí geodetů zjistí přesná poloha trubních či kabelových vedení. Vytyčení veškerých podzemních staveb tedy mělo být před zahájením vlastních prací zajištěno kopanými sondami, aby nedošlo k poškození stávající technické infrastruktury, s tím, že výkopové práce budou prováděny ručně a s nejvyšší opatrností. Součástí projektové dokumentace byly mj. výkresy situace stavby (příloha č. C.4) a podélných profilů potrubí z vodojemů 1 a 2 (přílohy č. D.2.2 a D.2.3).
10. V průběhu správního řízení žalobkyně upozorňovala, že předložený koordináční výkres v rozporu s vyhláškou č. 499/2006 Sb. neobsahuje ochranná a bezpečnostní pásma a maximální dočasné a trvalé zábory. Dále namítala, že výkres podélných profilů potrubí z vodojemů 1 a 2 neobsahuje výškovou kótu křížení s jejím vodovodem DN 1200. Nesouhlas se stavbou žalobkyně vyjádřila též při místním šetření konaném dne 20. 1. 2021 (protokol o místním šetření ze dne 20. 1. 2021, č. j. ZIP 2498/2021 VoJ).
11. Osoba zúčastněná připustila, že stavba se bude na dvou místech křížit se stávajícím vodovodem, nicméně zdůraznila, že při provádění stavebních prací nebude vodovod žalobkyně nijak ohrožen. Upozornila, že před vlastním zahájením stavebních prací se počítá s provedením kopaných sond, na základě nichž se vytyčí přesný průběh potrubí. Poukázala přitom na příslušné části jí předložené projektové dokumentace.
12. Poté, co žalobkyně vyslovila nesouhlas se zásahem do ochranného pásma jejího vodovodu (stanovisko žalobkyně ze dne 19. 10. 2020, č. j. ZIP 102312/20 - VoJ), požádala osoba zúčastněná vodoprávní úřad o povolení činnosti v ochranném pásmu stávajícího vodovodu podle § 23 odst. 6 zákona o vodovodech a kanalizacích. Osoba zúčastněná dále požádala o

vydání povolení ke zvláštnímu nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 5 vodního zákona.

13. Dne 17. 5. 2021 vydal vodoprávní úřad prvostupňové rozhodnutí, jímž vyhověl všem žádostem osoby zúčastněné a dále stanovil bližší podmínky pro realizaci stavby a provádění stavebních prací v ochranném pásmu žalobkynina vodovodu. Správní orgán I. stupně zejména stanovil, že osoba zúčastněná zajistí vytyčení prostorové polohy stavby a vodovodu žalobkyně, a to především v částech zasahujících do stávajícího ochranného pásma a v částech křížení a souběhu (podmínka č. 3 výroku A). Dále vodoprávní úřad určil, že veškerá podzemní zařízení (kabelová, kanalizační, vodovodní aj.) v dané lokalitě budou před zahájením stavby vytyčena a bude zajištěna jejich ochrana dle pokynů jejich vlastníků a správců. Před záhozem rýh pak budou tato zařízení jejich vlastníky převzata, o čemž bude učiněn písemný záznam (podmínka č. 6 výroku A). Vodoprávní úřad rovněž podmínil provedení stavby tím, že bude přizván minimálně ke dvěma kontrolním prohlídkám stavby, a to ve fázi, kdy budou prováděny výkopové práce a dojde k odkrytí stávajícího potrubí, a dále při ukládání potrubí nového vodovodního řadu (podmínka č. 20 výroku A). Vodoprávní úřad dále stanovil řadu podmínek pro provádění stavebních prací v ochranném pásmu stávajícího vodovodu (např. u geodeticky neověřeného průběhu stávajícího potrubí provést ručně a s nejvyšší opatrností kopané sondy za účelem ověření jeho technického stavu a určení přesné polohy; přesně vytyčit průběh podzemního vedení potrubí a seznámit pracovníky s odchylkami od výkresové dokumentace; provádět veškeré výkopové práce v ochranném pásmu stávajícího potrubí ručně a před jeho odkrytím uvědomit jeho správce; při křížení či souběhu potrubí dodržet ČSN 73 6005 – *Prostorové uspořádání sítí technického vybavení*; vyrozumět vlastníka a správce stávajícího potrubí o zahájení stavebních prací a přizvat jej ke kontrolním prohlídkám stavby a závěrečné kontrolní prohlídce stavby před zahájením užívání; blíže viz podmínky výroku C). Námitky žalobkyně shledal vodoprávní úřad nedůvodnými s tím, že za dodržení stanovených podmínek nedojde k nepřiměřenému zásahu do jejích práv.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž argumentovala shodně jako později v žalobě.
15. Žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že podmínky stanovené v prvostupňovém rozhodnutí zajišťují dostatečnou ochranu stávajícího vodovodu žalobkyně. Současně shledal, že absenci vykreslení přesné trasy stávajícího vodovodu nelze klást k tíži osoby zúčastněné, neboť žalobkyně ani na výzvu při místním šetření neposkytla potřebnou součinnost a nepředala geodetické zaměření stávajícího vodovodu v jejím vlastnictví. Dle žalovaného navíc bylo nedostatečné vymezení průběhu vodovodu v projektové dokumentaci překlenuto stanovením konkrétních podmínek pro provedení stavebních prací v jeho ochranném pásmu. Žalovaný rovněž nepřisvědčil námitce, že by povolovaná stavba žalobkyni znemožňovala opravy jejího vodovodu. Odůvodnění výroku C prvostupňového rozhodnutí shledal s ohledem na skutečnost, že žalobkyně neudělila osobě zúčastněné souhlas se zásahem do ochranného pásma jejího vodovodu, za zcela dostatečné.

IV. Posouzení věci soudem

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 zákona č.

150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.

17. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
18. Podstata žalobní argumentace spočívá v obavě žalobkyně, že při realizaci stavby bude ohrožen její vodovod, přičemž po provedení stavby bude výrazně omezena možnost jeho případné opravy. S přihlédnutím k podmínkám realizace stavby a zásahu do ochranného pásma stávajícího vodovodu soud konstatuje, že uvedenou obavu žalobkyně nesdílí, a to z následujících důvodů:
19. Podle § 94y odst. 2 věty první stavebního zákona „[s]tavební úřad ve společném povolení *schvaluje stavební záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků a stanoví podmínky pro umístění a provedení stavby, a pokud je to třeba, i pro její užívání*“ (zdůraznění zde i dále v textu doplněno soudem).
20. Podle § 23 odst. 6 zákona o vodovodech a kanalizacích „[n]ezíská-li osoba, která hodlá provádět činnosti uvedené v odstavci 5, *souhlas podle odstavce 5* [tj. vlastníka či provozovatele vodovodu – pozn. soudu], *může požádat vodoprávní úřad o povolení k těmto činnostem. Vodoprávní úřad může v těchto případech tyto činnosti v ochranném pásmu povolit a **současně stanovit podmínky pro jejich provedení.***“
21. Z citovaných ustanovení vyplývá, že stavební úřad – resp. vodoprávní úřad jakožto stavební úřad speciální ve smyslu § 15 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a § 104 odst. 2 písm. e) vodního zákona – může při vydání společného povolení a povolení ke specifickým činnostem v ochranném pásmu vodovodu stanovit podrobnější podmínky, jimiž adresátovi rozhodnutí uloží určitá omezení a povinnosti týkající se výkonu přiznaného oprávnění. Předmětné ustanovení tedy dává správnímu orgánu možnost, aby s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu mohl poskytnout zvýšenou ochranu ohroženým veřejným zájmům či oprávněným zájmům třetích osob, a to právě stanovením speciálních podmínek. Nutno zdůraznit, že podmínky stanovené rozhodnutím představují jeho integrální součást a jsou závazné pro adresáta, jenž je povinen je při výkonu povolené činnosti respektovat (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 10. 2014, č. j. 3 As 129/2013 – 28, ze dne 9. 1. 2020, č. j. 8 As 219/2017 – 66, odst. 43). Podmínky tedy nepředstavují nevýznamný „přívěsek“, neboť jejich případným nedodržením se adresát rozhodnutí vystavuje riziku nařízení povinnosti odstranit stavbu a obnovit předešlý stav či delikttní odpovědnosti [srov. § 129 odst. 1 písm. b) a odst. 8 a § 178 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a § 23 odst. 7 a § 33 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o vodovodech a kanalizacích].
22. V posuzované věci osoba zúčastněná již při předložení projektové dokumentace avizovala, že se v lokalitě stavby nacházejí liniové stavby technické infrastruktury (mj. vodovod ve vlastnictví žalobkyně), jejichž poloha není polohově a především výškově zcela přesně určena. Právě z tohoto důvodu osoba zúčastněná sama navrhla několik opatření, aby zásah do stávající technické infrastruktury pokud možno vyloučila (zejména provedení ručně kopaných sond za účelem geodetického určení polohy stávajícího vodovodu). Po neudělení souhlasu ze strany žalobkyně pak osoba zúčastněná v žádosti o povolení činnosti v ochranném pásmu stávajícího vodovodu navrhla, aby vodoprávní úřad stanovil podrobnější podmínky provedení stavebních prací. Na základě takto koncipovaného

návruhu následně vodoprávní úřad stanovil sérii logických a navzájem provázaných podmínek, jejichž účelem je eliminace rizika, že dojde k poškození žalobkynina vodovodu, přičemž tyto podmínky se vztahují ke všem fázím realizace stavby (viz podmínky výroku A a C prvostupňového rozhodnutí stručně shrnuté v odst. 13 tohoto rozsudku).

23. Takto nastavené podmínky soud hodnotí jako zcela adekvátní opatření k ochraně práv vlastníka staveb technické infrastruktury, jež by mohla být prováděním povolované stavby potenciálně dotčena. Za klíčovou „preventivní“ podmínku soud považuje zejména požadavek na vykopání předstižných sond (a to ručně a s nejvyšší opatrností), na jejichž základě dojde k přesnému vytyčení průběhu podzemního vedení potrubí, a to především v částech křížení a souběhu s povolovanou stavbou. Jedna z podmínek pak explicitně stanoví, že před zahájením stavby je třeba žalobkyni zavčas vyrozumět a poskytnout jí možnost, aby osobě zúčastněné udělila konkrétní pokyny k ochraně stávajícího vodovodu. Participace žalobkyně je zajištěna rovněž v průběhu realizace stavby, a to formou účasti na kontrolních prohlídkách stavby a na závěrečné kontrolní prohlídce před užíváním, a dále při sepsání záznamu před záhozem rýh. Ochranu žalobkynina vodovodu pak zajišťují rovněž další detailní podmínky pro provádění stavebních prací v jeho ochranném pásmu, zejména požadavek na prokazatelné seznámení pracovníků s odchylkami od výkresové dokumentace, provedení veškerých výkopových prací ručně a dodržení technické normy upravující prostorové uspořádání sítí technického vybavení. S ohledem na uvedené je zřejmé, že otázka možného křížení povolované stavby se stávajícím vodovodním potrubím nejenže nebyla opomenuta, ale naopak byla řešena velmi podrobně a precizně.
24. Uvedené podmínky, jež jsou pro osobu zúčastněnou omezující a zároveň byly přijaty za účelem ochrany práv vlastníků stávajícího potrubí, však žalobkyně zjevně přehlíží. Naopak obsah těchto podmínek zčásti bagatelizuje ničím nepodloženým tvrzením, že realizací stavby dojde k ohrožení jejího vodovodu a snížení bezpečnosti dodávek pitné vody. V této souvislosti se nelze nepozastavit nad jistou nekonzistentností žalobkyniny argumentace, která je na jednu stranu přesvědčena, že povolovaná stavba *bude zasahovat* do ochranného pásma vodovodu, na druhou stranu však sama v replice přiznává, že podklady k přesné poloze trasy tohoto vodovodu nedisponuje. Je-li v žalobě tvrzeno, že povolením stavby dojde mj. *„k omezení možnosti oprav a rekonstrukcí našeho vodovodního potrubí, především pak k výraznému zvýšení nákladů na tyto“* (viz bod III na str. 2 žaloby), pak by bylo jisté záhodno uvést, jak tyto opravy a rekonstrukce žalobkyně zajišťuje v situaci, kdy jí samotné není faktická poloha předmětného potrubí známa, jak sama uvádí v navazujících podáních (viz např. bod III na str. 2-3 repliky). Brojí-li žalobkyně apriorně proti stavebnímu záměru z důvodu zásahu do vlastního vodovodu, jehož přesná poloha jí ani není známa, nasvědčuje takový přístup dle soudu domněnce osoby zúčastněné, že skutečným důvodem žalobkynina odmítavého postoje ke stavbě může být spíše blokování ekonomických zájmů konkurenčního subjektu, a nikoli snaha o ochranu jejích veřejných subjektivních práv.
25. Obava žalobkyně, že zásah stavby do ochranného pásma stávajícího vodovodu výrazně omezí možnost jeho případných oprav, je navíc dle soudu zcela lichá. Povolení k provedení činností v ochranném pásmu stávajícího vodovodu podle § 23 odst. 6 zákona o vodovodech a kanalizacích (výrok C prvostupňového rozhodnutí) totiž osobu zúčastněnou neopravňuje k *umístění* stavby v tomto ochranném pásmu, ale pouze k *provedení stavebních činností* (tedy např. výkopu zeminy, pokládce nového potrubí a zpětnému zásypu). V souladu s podmínkou v sedmé odrážce výroku C pak bude třeba při křížení či souběhu nového a stávajícího potrubí dostát požadavkům příslušné technické normy (ČSN 73 6005

– *Prostorové uspořádání sítí technického vybavení*), která pro vedení technické infrastruktury stanovuje mj. nejmenší odstupové vzdálenosti v horizontálním směru při souběhu a ve vertikálním směru při vzájemném křížení. Odstupové vzdálenosti od stávajícího vodovodu, které zajistí možnost jeho případných oprav, tak lze bez potíží dodržet.

26. Důvodná není ani námitka žalobkyně, že projektová dokumentace nesplňuje požadavky vyhlášky č. 499/2006 Sb. Předně je nutno podotknout, že žalobkyně v této souvislosti chybně odkazuje na přílohu č. 8 této vyhlášky. Pro stavby vodovodů a kanalizací je totiž relevantní příloha č. 9, která stanovuje *Rozsah a obsah dokumentace pro vydání společného povolení liniové stavby technické infrastruktury včetně souvisejících technologických objektů*, a nikoliv žalobkyní odkazovaná příloha č. 8, která upravuje rozsah dokumentace pro „běžné“ stavby. Podle bodu C.3 písm. l) přílohy č. 9 vyhlášky č. 499/2006 Sb. má koordinační situační výkres mj. obsahovat „*stávající a navrhovaná ochranná a bezpečnostní pásma*“.
27. Soud z obsahu koordinačního situačního výkresu stavby (příloha č. C.4 projektové dokumentace) zjistil, že jsou zde zakreslena vedení těch staveb technické infrastruktury, jejichž umístění bylo známo. Za podstatný považuje soud údaj v legendě k předmětnému situačnímu výkresu, podle něhož informace o síťových vedeních byly dodány jejich správci s tím, že „*[v]ětšina jich byla zaměřována z povrchu, není jejich poloha (dimenze) přesná, ale je orientační. Zhotovitel stavby toto musí vzít na vědomí a provést kopané sondy a obnažení případných kolizních míst před stavební činností. Pokud by došlo s polohovou nebo výškovou kolizí [sic!], musí PD [projektovou dokumentaci – pozn. soudu] upravit. Pod potrubním vedením velkých dimenzí mohou být betonové bloky.*“ Z uvedeného je zřejmé, že předložený situační výkres sice nezaznamenává přesný průběh stávající technické infrastruktury, pokouší se jej však zachytit alespoň orientačně a podle toho vymezit i parametry stávajících ochranných a bezpečnostních pásem, jak je dovysvětleno v jiných částech projektové dokumentace (srov. např. bod 1.7 souhrnné technické zprávy). Není tedy pravdou, že koordinační situační výkres neobsahuje náležitosti ve smyslu bodu C.3 přílohy č. 9 vyhlášky č. 499/2006 Sb., jak je namítáno v žalobě (nadto s chybným odkazem na přílohu č. 8), pouze se při jejich vymezení snaží zohlednit skutečnost, že z důvodu nemožnosti určit přesnou polohu stávajících staveb není možno pracovat ani s přesnými údaji o jejich ochranných či bezpečnostních pásmech. Právě proto projektová dokumentace počítá s tím, že je třeba přijmout opatření v podobě vykopání předstižných sond, a na základě poznatků z nich získaných následně určit případné křížení či souběh povolované stavby se stávajícím vodovodem, a podle toho i přesně geodeticky vytyčit jeho polohu. A přesně za tímto účelem byly v prvostupňovém rozhodnutí stanoveny příslušné podmínky (konkrétně viz podmínky č. 3 a 6 výroku A a podmínku v první odrážce výroku C prvostupňového rozhodnutí).
28. Soud zdůrazňuje, že bylo primárně povinností žalobkyně, aby si dostatečně evidovala průběh jí vlastněných vodovodů (srov. § 5 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích). Současně bylo v jejím zájmu, aby osobě zúčastněné pro účely správního řízení poskytla detailní informace o průběhu stávajícího vodovodu a možném střetu povolované stavby s jeho ochranným pásmem (srov. § 23 odst. 8 zákona o vodovodech a kanalizacích). Pakliže tak žalobkyně neučinila (třebas z důvodu, že sama dokumentací k vodovodu nedisponuje), považuje soud z hlediska požadavků vyhlášky č. 499/2006 Sb. za zcela dostatečné, pokud ke geodeticky přesnému vytyčení polohy stávajícího vodovodu a povolované stavby mělo dojít až na základě poznatků získaných vykopáním předstižných sond. Za situace, kdy ani

žalobkyni nebyla známa přesná geodetická poloha jí vlastněného vodovodu, totiž nebylo možné po osobě zúčastněné spravedlivě požadovat, aby tyto údaje přesně zanesla do příslušného výkresu projektové dokumentace. Soud naproti tomu považuje za adekvátní, učinila-li tak osoba zúčastněná alespoň orientačně, čímž formálně dostala požadavku bodu C.3 písm. l) přílohy č. 9 vyhlášky č. 499/2006 Sb., a současně si navrhla omezující podmínku v podobě vykopání předstižných sond ještě před vlastním zahájením stavebních prací, čímž dostala materiálním požadavkům předmětné vyhlášky. Soud konstatuje, že přístup osoby zúčastněné, která od počátku řízení upozorňovala na určitou míru nejistoty ohledně vedení okolní technické infrastruktury (a s tím související nemožnost přesného vymezení stávajících ochranných a bezpečnostních pásem), a která sama přišla s návrhem vykopání předstižných sond, čímž dala najevo snahu o vlastní sebeomezení z důvodu ochrany práv jiných vlastníků, lze pokládat za zcela příkladný a souladný s právními předpisy.

29. Lichá je rovněž související žalobní námitka, že stavbu nebylo možné povolit, jelikož nebylo možné zaručit ani ověřit, zda se nové přívodní potrubí bude nacházet pod všemi sítěmi. Vodoprávní úřad při popisu stavby skutečně vycházel z projektové dokumentace, podle které „[m]ezi šachtami s čerpací stanicí bude položeno nové přívodní potrubí z HDPE [polyethylen s vysokou hustotou – pozn. soudu], které by se mělo nacházet pod všemi sítěmi. Nicméně tuto skutečnost není možné zaručit ani přesně ověřit.“ (srov. str. 6 a bod 2.1 souhrnné technické zprávy). Jak soud již uvedl, projektová dokumentace předložená k žádosti o společné povolení zachycovala orientační průběh stávající technické infrastruktury s výhradou, že ke geodeticky přesnému zjištění jejího skutečného průběhu dojde až na základě zjištění získaných vykopáním předstižných sond. Vzhledem k absenci pokladů ke stávajícímu vodovodu, jimiž by měla disponovat primárně žalobkyně, dle soudu uvedený postup nebrání vydání společného povolení. Nutno opakovaně zdůraznit, že vodoprávní úřad v prvostupňovém rozhodnutí stanovil k ochraně práv žalobkyně řadu podmínek, jimiž dílčí mezeru ve skutkových zjištěních (nadto způsobenou objektivní nemožností zjistit přesný průběh stávající technické infrastruktury) uspokojivě překlenul. V této souvislosti soud v reakci na tvrzení žalobkyně v replice uvádí, že jí v průběhu správního řízení nebylo nijak kladeno k tíži, že nepředložila podklady ke stávajícímu vodovodu. Tato skutečnost byla pouze důvodem k zavedení a nastavení některých podmínek pro provádění stavby. Nelze zároveň přehlédnout, že žalobkyně až poprvé v replice upozornila, že dokumentace k jejímu vodovodu mohla být vyžádána od státního archivu či společnosti VODA Želivka. Je s podivem, že uvedenou informaci, která mohla přispět k podrobnějšímu zjištění skutkového stavu, a tím i k ochraně jejích práv, žalobkyně neuvedla již v průběhu správního řízení.
30. Pokud jde o námitku žalobkyně, podle které je stávající vodovod pravděpodobně uložen v betonové konstrukci, což bude mít vliv na způsob provedení křížení s povolovanou stavbou, soud zdůrazňuje, že uvedené tvrzení žalobkyně v průběhu správního řízení ani v řízení před soudem nijak neprokázala. Žalobkyně navíc ani nespecifikovala, jak by uvedená skutečnost měla zasáhnout do její právní sféry. Projektová dokumentace sice počítá s možností, že se *pod* potrubím velkých dimensí nacházejí betonové bloky (viz poznámku na situačním výkresu stavby – příloha C.4), znovu je ale třeba zdůraznit, že právě k eliminaci rizik spojených s touto skutečností jsou v povolení stanoveny závazné podmínky. Jejich smyslem je koordinovat stavební činnost právě tak, aby se eliminovalo ohrožení stávajícího vodovodu ve vlastnictví žalobkyně (a případně i jiných stavebních objektů v podzemí). Soudu není zřejmé, proč by naplnění daných podmínek mělo bránit,

že stávající vodovod ve vlastnictví žalobkyně je (údajně) uložen v konstrukci vyrobené z betonu. Případná existence betonových bloků v blízkosti stávající technické infrastruktury jistě ztíží faktickou realizaci stavby z pohledu osoby zúčastněné, do práv žalobkyně však není *prima facie* způsobila zasáhnout.

31. Argumentovala-li žalobkyně tím, že se kvůli nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu nemohla k povolované stavbě řádně vyjádřit, soud uvádí, že žalobkyni nic nebránilo, aby se s relevantními podklady pro vydání rozhodnutí (zejména se situačním výkresem stavby a souhrnnou technickou zprávou) v průběhu správního řízení seznámila a kvalifikovaně se k nim vyjádřila (§ 36 odst. 3 správního řádu). Jak ostatně vyplývá ze správního spisu, vodoprávní úřad ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí rozeslal účastníkům „sdělení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci“ (viz přípis vodoprávního úřadu ze dne 28. 4. 2021, č. j. ZIP 17546/2021 VoJ), jež bylo dne 29. 4. 2021 doručeno žalobkyni (viz doručenko z datové zprávy ID 901006058). Z obsahu spisu přitom nevyplývá, že by se žalobkyně v uvedeném období pokoušela o nahlédnutí do spisu či v tomto směru aspoň podala žádost o nahlížení, jejím dalším podáním bylo až odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Na právu žalobkyně seznámit se s relevantními podklady pro vydání rozhodnutí nijak nezkrátil ani postup správních orgánů, které s ohledem na absenci pokladů ke stávajícímu vodovodu ponechaly podrobnější vytyčení povolované stavby a okolní technické infrastruktury až na fázi po provedení předstižných sond. Případně s tím související úpravy projektové dokumentace, s nimiž se od samého počátku počítalo a jež obsah projektové dokumentace podstatným způsobem nemění, lze dle soudu v daném případě považovat z hlediska procesní ekonomie naopak za přínosné. Nutno připomenout, že i po případné přesném geodetickém vytyčení technické infrastruktury v dané lokalitě bude žalobkyni umožněno, aby efektivně hájila svá práva. Dle podmínky č. 6 výroku A prvostupňového rozhodnutí totiž bude žalobkyně před samotnou realizací stavby moci udělit osobě zúčastněné pokyny k ochraně stávajícího vodovodu.
32. Žalobkyni konečně nelze přisvědčit v tom, že by výrok C prvostupňového rozhodnutí trpěl vadou nepřezkoumatelnosti. Soud zdůrazňuje, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí a zjistit jeho obsah nebo v něm uvedené důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů se tak rozumí zejména opomenutí skutečnosti významné pro posouzení věci. Jakkoliv je odůvodnění prvostupňového rozhodnutí stran zásahu do ochranného pásma poměrně stručné (srov. str. 10 prvostupňového rozhodnutí), jasně z něj vyplývá, že žalobkyně neudělila osobě zúčastněné souhlas podle § 23 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, a tudíž základní podmínka pro vydání povolení ke stavební činnosti v ochranném pásmu stávajícího vodovodu dle § 23 odst. 6 zákona o vodovodech a kanalizacích byla splněna. Vodoprávní úřad dále upozornil, že rozhodl tak, aby „ochránil stávající stavbu a co nejméně ovlivnil práva vlastníka stávajícího vodovodu“, což soud pokládá ve spojení s jednotlivými podmínkami výroku C za zcela přezkoumatelné odůvodnění zásahu do ochranného pásma stávajícího vodovodu. Zákon o vodovodech a kanalizacích správnímu orgánu neukládá, aby při povolování činností v ochranném pásmu vodovodu poměřoval význam stávajícího vodovodu se zájmem na provedení povolované činnosti, jak se zřejmě domnívá žalobkyně. Nelze proto považovat za vadu, pokud se vodoprávní úřad hodnocením tohoto kritéria nezabýval.

V. Závěr a náklady řízení

33. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
34. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).
35. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však nebyla osobě zúčastněné uložena žádná povinnost, a proto soud rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. prosince 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu